

גיליון שני

הכרמוניה

26.6.2010

מו"ל: הדסה הוליוסקי

באית והלגלגו לא מע"מ

מחיר: ח"י שקלים

דבר המערכת

בחלוף 3 חודשים מההצלחה המסחררת של הגיליון הראשון אנו שמחים להגיש לכם את הגיליון השני והמהודר של "הכרמוניה".

בגיליון הקרוב תזכו להתעדכן בממצאים שאבא העלה בחכתו בעליית הגג של סבתא. נזכה להתוודע לסיפור חייו של כלב נוסף במשפחה אשר קופח בגיליון הקודם. גיליון זה יחגוג פינות חדשות מבית היוצר של סניף המשפחה בגלזגו. תמר ואבי ישתפו במספר תמונות. יזהר ואיילת בחרו לשתף בעיסוקם בתקופה האחרונה.

תיהנו בקריאה ותתחילו לעבוד על חומרים חדשים.

הפדראציה

פינתו של מיכה

על גיסי – עוזי ברלינסקי ז"ל שלמדתי להכירו על פי עיזבונו.

אנחנו מתכוננים במשפחה ליציאת סבתא הדסה מן הבית ברח' אלהרזי 28. לשם כך הורדה לחדרי דירת הסטודנטים כל תכולת עליית הגג. לפי הצעתה הנבונה של תמר ריכזנו באחד משני החדרים את כל החומרים הכתובים בדפוס וכתבי יד כמעט כולם של עוזי שנהג להביאם ארוזים במכלים לאותה עליית הגג – הגניזה המשפחתית. פנינו ראשית אל יוכי והבנות לעבור על האוספים כדי למיין ולשמור ואכן גם עינת וגל עיינו בו.

לקחתי על עצמי לעבור בקפידה על מהות הכתובים והקדשתי לכך שעות רבות. הכרתי מחדש ובהפתעות עצומות את עוזי שדמותו ניצבת למול עיני מועת לעת. זה עוזי שהיה בעל עולם עשיר, מלא ידע – ידען אמיתי רציני ומסור מתמיד ולומד ביסודיות ים רחב של נושאים בתחומי העבודות השונות והמעניינות שעסק בהן.

האם ידעתם שעוזי עסק גם במחקר – כחוקר מוביל במסגרת בית הספר לעבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית בירושלים בנושא 'עבריינות נוער'?

לצורך זה אסף חומרים עיוניים והרבה נתונים מספריים וחומרי השוואה למשל לאוסטרליה בתחומי הדמוגרפיה וכמדינת מהגרים. לא ידעתי שלעוזי הייתה גם השכלה משפטית – למד שנים ראשונות במשפט באוני' הירושלמית והחומרים הם מתק' לימודיו: מחברות ההרצאות, מאמרים, לקט פסקי דין...

עוזי ז"ל שמר בצורה מוקפדת ומסודרת את מחברותיו מביה"ס העממי והתיכון – במיוחד מכתות י"א ו י"ב המחברות סודרו על ידו לפי המקצועות בתיקים שמורים.

בצעד עבודתו בממוסד הממשלתי פעל עוזי גם בעבודה ציבורית. הנה עוזי כמוזכר איש"ח (ארגון הסטודנטים חברי ההסתדרות) עוזי פעיל מרכזי במפא"י בקרב הסטודנטים ואח"כ האקדמאים. כאשר הכרתי לראשונה את בתיה לפני עשרות בשנים בשם משפחתה ברלינסקי זיהיתי מיד המשפחה כי על לוחות המודעות בעיר, בעיתונים. ובאוניברסיטה הירושלמית היה מופיע השם עוזי בתדירות רבה מאוד. התפלאתי מאוד לגלות שאני בוגר מעוזי בדיוק במוחצית השנה בעוד השם עוזי ברלינסקי הצטייר בעיני כאיש רב בשנים ובידע.

בעיזבונו סידר עוזי ז"ל גם את החומרים להרצאותיו בנושאים רבים כולל סכומים בראשי פרקים שהכין. הרבה עניין ובקיאיות גילה עוזי במוזרח התיכון זאת בהמשך למגמה המזרחנית בתיכון, ולשירות הצבאי בדרום – בממשל הצבאי ובמיוחד בשטח עם האוכלוסייה הערבית – הבדואים ואחרי כן כסטודנט באקדמיה. עוזי למד באוניברסיטה העברית בירושלים בחוגים של מדעי המדינה והיסטוריה של ארצות האיסלם.

בלימודיו הצטיין בעבודה עקבית מקיפה ומסודרת. הכרטיסיות שהכין לבחינות הגמור ונשמרו יכולות לעמוד גם בבחינות באילו הימים. במשך שנים אחדות נהג עוזי לאסוף ולסדר לפי נושאים קטעי עיתונים על כל אחת ממדינות ערב, על תמורות – מהפכות ודמויות מרכזיות, אין ספור אינפורמציה על ארגוני המחבלים כל זאת גם בליווי סיכומים בראשי פרקים על כרטיסיות.

דומני שלא היה פרסום בנושא בארץ: במחקר, בעיון, בכתבות שטח שלא נימצא בעיזבונו. לפי סימונים – הדגשות, הערות בשוליים... עוזי אכן קרא את הכתוב. עוזי הכין ניירות עמדה ועבודת הכנה מן הסתם לשרים, לרה"מ, לשליחינו באו"ם... ולוועדות בנושאים הנוגעים לסכסוך עם מדינות ערב, לפליטים ומחנות הפליטים ועוד והרבה עם ארגוני הסיוע לפליטים כמו:

אונר"א. עוזי עבד גם בנציבות שירות המדינה-ונשמרו מאגרים בנושאי כוח האדם במשרדי הממשלה. עבד אף ברשות השידור – ומשם התכתבויות, כמו מכל מקומות עבודתו וחומרים ייחודיים לשידור ציבורי. עוזי ז"ל היה משך שנים העורך הראשי של 'האקדמאי' – הביטאון של ההסתדרות החדשה של האקדמאים – חברי המח"ר: מדעי החברה והרוח. בעיזבונו נותרו מכלים רבים ובהם מרשימותיו, עבודות הגהה, התכתבויות עם מחברי הכתבות, הנחיות להדפסה וכן מעבודתו בארגון השתלמויות.

האם ידעתם שעוזי למד באוני' לימודי שפה והיסטוריה פרסית?

האומנם ידענו שעוזי למד, כנראה בלמודי היסוד אצל פרו' דב סדן על תרבותה של האידיש?

האם ידעתם שעוזי היה גם מתרגל בחוג ללימודי מדע המדינה בנושאי מינהל ומשטר? המכלים היותר מסודרים שנשמרו הם לפי השעורים והסמינריונים באוניברסיטה. בחוגים למדעי המדינה וההיסטוריה של המזרח התיכון במיוחד. עם הדגש לנושאי דת היסטוריה וספרות מוסלמית לתולדותיה – תקופותיה, בין השאר ולמשל על 'הממלוכים'. כמו כן תורת המשטרים ולא רק במדינת ישראל וסדרי ארגון ומדינה. בכל – סכומים, חוברות מידע נוספות ומעודכנות לזמנם וקבצים של מאמרי יסוד. על מידת הרצינות תעיד בעיני בנושאי לימודיו ועבודתו גם הכרסות – הכרטיסים המוכרים לרבים ככרטיסי הזמנת הספרים בספריה הלאומית לאולמות הקריאה או /ו להשאלה הביתה נשמרו במצורף והם רבים – לנושאים הנדונים.

יש עניין גם בהרבה תחומים, כתובים ופרסומים מעבודתו כמפקח הכללי במשרד רה"מ אשר נמצאו בעיזבונו הנוגעים לדו"ח מבקר המדינה ומידת ביצוע התיקונים הנדרשים במשרדי ומוסדות הממשלה.

כמו כן נושאי הדרכה והכוונה בעבודת הביקורת לסוגיה בעידן המחשבים.

על המשרדים והתיקונים הופקד בזמנו משרד הכלכלה והתכנון ולאחרונה אגף הפיקוח הכללי במשרד רה"מ ובשניהם בהנהלתו פיקוחו והובלתו של עוזי ז"ל.

עוזי אף השתתף במידע הכוונה ויישום של תחומי עבודתו יחד עם הקרן הגרמנית הישראלית למחקר ופיתוח מדעיים. ניסיונו הרב במינהל בהיבטים של התיאוריה השלובה בעשייה הביאו את עוזי לקתדרה באוניברסיטה של חיפה.

בעיזבונו עוד שמורות עבודות סמינריוניות שכתב כסטודנט. עוזי שמר על סדרות עוקבות של פרסומי משרד הביטחון, צה"ל ומרכז ההסברה בעיקר בנושאים הרלוונטיים לתחומי לימודיו ועבודתו. אבל לצד האוסף של חוברות המידע ושל 'סקירה חודשית' – בטחון ומדינות ערב גם מיעוטים כמו הדרוזים והיסטוריה גלובאלית, גם חוברות בתולדות עם ישראל, חגים וקייבוצים יהודיים בפזורה תולדותיהם ומצבם הקיומי. מעניין שבנושא שעוזי היה חלוץ ראשון ומוליד בו: הביומטריה, עדיין לא הובאו החומרים לעליית הגג. כן נמצאו – חוברות למוד רבות ללמודי המחשב – מן הסתם מעבודתה של יוכי. חוברות משוכפלות רבות – ממפעל השכפול של האוניברסיטה לפי חוגי לימודיו נאספו וחלקן נשמרו בנפרד. אפילו נשמרו עבודות בודדות משל חבריו ללמודים.

הפדרגוניה

פינתו של מיכה – המשך מעמוד קודם

נשמרו גם פנקסים בודדים : פנקס סטודנט; חברות בארגונים שונים ואפילו יומן שבו תאר עוזי בפרטי אינפורמציה סיור בגרמניה.
בעיזבון נמצאו ספרים אחדים במגוון עניינים וגם חוברות שהשולחים ביקשו לפרסם אותן או עליהן ביקורת בחוברות 'האקדמאי'...
רשימות אישיות וכן הכוללות דו"חות בנקאיים ושוליים של פנקסי המחאות ואף תלושי משכורות שמר עוזי בנפרד וסגר אותן – וכך הושארו.
לפני ותוך כדי נסיעותיו לחו"ל בעיקר במסגרת עבודתו נהג עוזי לאסוף נתונים על ארצות הביקור וגם אינפורמציה זו המקיפה ארצות באירופה, ארה"ב ונוספות הייתה בעיזבונו. עוזי שמר במכל נפרד חוברות של הבנות : מרביתן 'דבר לילדים' וגם 'הארץ שלנו' ומעט 'פשוט'.
במכל נוסף שמר חוברות וספרי ילדים מן הגיל הרך.
כשלעצמי הריני סבור שבעוזי הייתה טבועה תכונת החוקר, איש המדע, סקרן ותאב דעת, מתמיד, בעל היכולת לארגן החמר ולהפיק מסרים, מסקנות ולקחים.
עוזי היה 'מודען' שעולם האקדמיה היה לדעתו מתפאר בו.
מאידך ייתכן ועוזי העדיף ואהב רוחב הנושאים ההיקף העניין הרב תחומי, גם השילוב בין עבודה משרדית והרצאות למשל בימי ה'שבת תרבות' בבית העם ובמרכזי התרבות בשכונות העיר ירושלים.
על העיר והשכונות אסף עוזי חומרים מעניינים.
עוזי ז"ל היה איש של עבודה מתמדת, קפדן בלו"ז כנראה ללא השארת זמן לפנאי ובטלה.
אבל נוסף ומעל לכך היה בן מסור מאד בעל אהב. אבא למופת ומסור לבנות וסבא שלצערנו הספיק כה מעט ליהנות מנכדיו.
עברתי בדקדקנות על העיזבון.
התיקים האישיים והסגורים נשמרו לעיון נוסף של יוכי. כמוהם דוגמות מרובות מתחומי עיסוקיו ועבודותיו של עוזי ז"ל.
לעניות הבנתי על המכלים הללו : מן הלמודים, העבודות והעיסוקים השונים יש לשמור גם לדור הנכדים והנכדות.
מי חכם ויגיד מראש אולי יעסקו באותם תחומים ואולי יכתבו ספרים על הסבא...?
החוברות של עיתוני הילדים וספרי הילדים ונוספים על עמים וארצות תימסרנה לביה"ס העממי תל"י גילה – שם אני מתנדב במסגרת 'ידיד לחינוך'.
המפגש שלי עם העיזבון היה גם מפגש מרתק ומעניין של 'דיאלוג' ועיון עם עוזי שלא הכרתי כלל.
עבורי חוויה אישית לא קלה ועל כך שוחחתי הרבה עם בתיה.

יהי זכרו של עוזי ז"ל ברוך.

עוזי האח הבן המסור, החתן הדואג, הבעל האבא הסבא, הדוד, הגיס והחבר היקר
שמור ונצור בקרבנו ברוחנו בתודעתנו לעד.

הפראזונה

הנני כאן

המאבק להכרה של דובי בן דוביאל

לפני מספר שבועות התגלגל לידי של דובי הגיליון הראשון של ה "כרמוניה" - הוא עיקם את החוטם כשראה את התמונות של פסיה וצ'לסי מעטרות את עמוד השער של העיתון, אך התעצבן ממש כשקרא את הראיון החושפני עם פסיה (הלא היא אתי אבוטבול 'מלכת הסמים של לוד'...). דובי צמצם את עיניו בכאב ופלט קללה חרישית נגד התקשורת הכרמונית העוינת ובייחוד יצא זעמו נגד הכלבה שחרית (פסיה) שמאמצת לעצמה תדמית של סרסורית פשע ובעצם היא שמאלנית יפת נפש, אמא שלה ערבייה ויש לה גם מניות בתדיראן...

זה היה רגע קשה, רגע של התפרקות לדובי, נצר למשפחת דוביאל, כלב הקרוע בין זהויות - נולד בהתנחלות הקיצונית בת עין וכיום חי לצד שמאלן יפה נפש ועוד אחד מהזן האשכנזי...

דובי כלבלב ג'ינג'י פרחה ויפה תואר - העביר את ימי ילדותו בהשתובבות עם חבריו בני התשחורת במכון לנערים חוסים של חיימוביץ', אשר כינוהו בחיבה בבי, נעוריו חלפו בהתלהבות והוא נהג לבלות את ימיו ברדיפה אחר פרגיות איתן טבל במעיינות הקרים והצלולים אשר היו ממוקמים בצל עצי זית מסביב לחלקת האלוהים הקטנה שלו.

אך עם התבגרותו החלה מציאות חיי להתערער, הגלגל החל להשתנות כשנתקל לראשונה במאמר של גדעון לוי מעיתון הארץ - מה נכון או לא נכון? האם אני מתנחל או כובש?

הוא החל להבחין במחוזות של אלימות שעד כה התעלם מקיומם ומצא את עצמו נקרע לא פעם מצפונית כשהתבקש להשתתף בפעולות שאין המקלדת סובלת יחד עם חבריו למחתרת היהודית של בת-עין... יום אחד נפשו השברירית נקעה והחל לרוץ... פשוט לרוץ... בין תחנות, אנשים ומקומות - בבית המחסה בעטרות, נתקל בסכין מנתחים חדה ששללה ממנו את גבריותו... האם הגיע לתחתית הבאר?

דווקא בנקודה הזאת ביום חורף גשום וקר בחודש ינואר לשנת 2006 מוצא לעצמו רגע של מנוחה, איתר לעצמו פינה קטנה של שקט בביתו של בחר ממושקף - אך נפשו עדיין חבולה - אותה פסיה, ספק כלבה, ספק חמור, ספק חולדה, עדיין מקבלת את פניו בנהימות מתנשאות ולעולם גם לא יצליח להתחרות בזנבה המתנפנף ללא הרף ולשונה המשתרבת של הכלבה המכונה צ'לסי שדורשת וגם מקבלת תשומת לב מתמדת.

רגעים קטנים של חסד חווה בזכות אותה בת משפחה, ששיבצה את דיוקנו עוד יותר פעמים בלוח השנה המשפחתי מאשר ששיבצה בלוח השנה את אותו בן המשפחה המסתובב תמיד עם חולצה כחולה וצועד במצעדים קומוניסטיים בלב עיר הבירה נצח קיומנו (כן, כן עדיין קשה לאותו בן ההתנחלות לראות את הצבע האדום שולט בכיכר ציון...).

דובי בן דוביאל, עדיין מסתובב עם נפש פצועה ומבולבלת, מידי פעם שוב מוצא עצמו רץ חסר כיוון בסמטאות העיר מחפש אחר משהו לא ברור, נזכר בריחות ישנים ובשכשוך מעיינות, אך בסוף תמיד שמח לשוב הביתה... וכך ברגע כזה של בלבול ושאיפה להכרה עשה דובי צעד קיצוני, צעד ראשון מסוגו לחיות המחמד שהיו קשורות לבני כרמון - גוז את פרוותו, כאילו מכריז הוא: "הורדתי את מחלפות שמשון הגיבור, ויתרתי על יופי הבלורית ומופיע אני לפניכם עירום ועריה - הנני כאן !!"

בהצלחה לך דובי בן דוביאל ואוהבים אותך המון !!!

א.א. - "אין תגובה"

הפדראציה

המדור של שליחנו בגלגל

פינת הטילים

ליבי יצאה לטיול שנתי בחורש מחוץ לעיר שם למדה על סוגי עלים, אצטרובלים ותהליך הפוטוסינתזה. דני יוצא בשבוע הבא לטיול יום למרכז ההדרכה של הצופים על יד לוך למונד.

פינת האומנויות

ליבי נטלה חלק בהופעת סיום השנה של חוג הריקוד מול קהל של 350 אנשים. דני יופיע בשבוע הבא בתפקיד אינדיאני בהפקה של ההצגה פיטר פן. הוא גם מתכוון להשתתף בתחרות כשרונות צעירים של בית הספר. הוא וחבר שלו (אוסטין) יבצעו את השיר "דונט סטופ מי נאו" של הלהקה האהובה עליהם: קוין.

פינת הספורט

אדם יחל אחרי חופשת הקיץ בחוג כדורגל. ליבי זכתה במקום ראשון ביום ספורט של בית הספר במירוץ עם שק ראש על ראשה. דני זכה במקום שני במירוץ שקים. דני סבור שברזיל תזכה באליפות העולם בכדורגל, השחקן האהוב עליו הוא ליונל מסי.

פינת החקלאות

ליבי מגדלת פרח חמונייה ודני אפונה ריחנית כחלק מפרויקט צמחים של בית הספר.

פינת עשה זאת בעצמך של דני

הוראות לכריתת עצים:
יש לחתוך שלושת רבעי מהעץ.
יש לחפור סביב הגזע.
יש לחתוך את כל השורשים.
יש למשוך את הגזע ולקוות שהוא ייצא מהאדמה.
יש למלא את החור שמול עיניך באדמה שהוצאת.

הפּראָגראַם

המקהלה

שלום לכולם,

יוני 2010, ואני מתחילה 'להריח' את סוף השנה...

השנה הייתה רצופה בהמון אירועים, סיפורים, הפתעות ושאר מרעין בישין... בעלון הכרמוניה חשבתי לשתף בכמה תמונות מוסיקליות שליוו אותי השנה, ובעיקר לספר על המקהלה החדשה שלי.

אז-כידוע הקנתי את מקהלת הילדים של המשכן למוסיקה באור-יהודה. עד כה..אני מבסוטה לאללה, ומקווה שהמקהלה תמשיך להתקדם ולפרוח. הופענו השנה, יחד עם המקהלה הנוספת שלי (של קונסרבטוריון 'הסדנה' בירושלים), עם הסימפונית י-ם בתיאטרון י-ם ובהיכל התרבות במודיעין, בהופעת פארק ענקית בליווי תזמורת המשכן למוסיקה, בקונצרטים בהיכל התרבות באור יהודה..ועוד... בנוסף מתוכננים בקרוב קונצרטים נוספים, וגם..שני קונצרטי תלמידים, הולך להיות מדהים!!! מלמדת למזלי כמה כישרונות פשוט נפלאים עם פוטנציאל מדהים!!!

מצרפת כמה תאריכי קונצרטים, מוזמנים/מוזמנות להגיע אם במקרה מתאפשר או בא לכם/ן..

1/7/10 - קונצרט תלמידים בקונסרבטוריון 'הסדנה' בירושלים, , חדר 26, 13:00

יהיה מאד מגוון!! מוסיקה ישראלית, לועזית, וגם יצירות קלאסיות מרגשות...

קונצרט תלמידים גדול נוסף, יתקיים במשכן למוסיקה באור יהודה, ב-10/7/10, 19:00...

5/7/10 - קונצרט של מקהלת הילדים בהיכל התרבות, אור-יהודה, 20:00

שרים רק יצירה אחת...אז..

מומלץ יותר להגיע לקונצרט סוף השנה של המקהלה - 11/7/10 ב-19:00, במשכן למוסיקה ולמחול באור-יהודה. נשי שם את כל היצירות ששרנו במהלך השנה..תוכנית מתוקה ומגוונת מאד! (ישראלית, קלאסית ועממית..)

חוצמזיה הכול סבבה לגמרי!!...)))

סיפורים נוספים פיקנטיים יותר או פחות..אשמח לספר בגיליון הבא... נשיקות והמון אהבה לכווווולם!

אוהבת, איילת

מוצרט ובטהובן על יד סביון - קטעים נבחרים מכתבה שפורסמה במוסף 'גלריה' של עיתון 'הארץ', השנה.

יום שני 08 במרץ 2010 03:00 מאת: נעם בן זאב

תגיות: [נעם בן זאב](#)

בתוך שנים ספורות הפכה חנה אג'אשווילי את אור יהודה למוקד משיכה לילדים מוסיקאים מכל האזור. מופע שהתקיים לאחרונה בקונסרבטוריון המקומי הוכיח מקצועיות מרשימה.

אג'אשווילי, שהתבלטה בינתיים כאחת מהמלחינות המעניינות והמוכשרות ביותר שפועלות כאן והשלימה את תואר הדוקטור (ב-2007),

ככל שהתקדם הערב, מהפתיחה בשירה מדויקת, תמימה-מלאכית, של מקהלת הקונסרבטוריון אור יהודה ועד הפינאלה בדמות הרכב ג'ז, התברר כמה הוא מרשים במקצועיותו.

"הקמנו מקהלה, בהדרכת איילת כרמון, וכדי להמחיש להורים את חשיבותה הופענו בהרבה מקומות - אפילו יחד עם התזמורת הסימפונית בירושלים באולם הנרי קראון"

הפדראציה

יזחר מספר על אזור דרום

שלום לכולם!

לגיליון הנוכחי של "הכרמוניה" היה לי הרבה זמן לחשוב מה יהיה הנושא אותו אביא לקוראים האדוקים..

החלטתי שזהו עיתוי מצויין לשתף במשימה המרכזית שהיתה לי למעשה ב-3 השנים האחרונות – ריכוז אזור דרום של "השומר הצעיר", משימה אותה בסוף אוגוסט אני מסיים ביחד עם שותפי, לירן.

אתחיל ואגיד כי מטרת הכתבה היא לחשוף אתכם למסגרת הכללית של המשימה שאני מסיים, כדי לתת פתח לשאלות ושיחה בהמשך ..

נעשה מסע קצר אחורה בזמן – אוגוסט 2007, עם שחרורי מחיל המודיעין, היה לי ברור שעל אף שלא חייתי עם הגרעין שלי ("גרעין פרא") במהלך החלק האחרון של הצבא (פרק המשימה של הנח"ל) זה הולך להיות הדבר הראשון שאבחר לעשות עם שחרורי.

מספר חודשים לפני השחרור התחלנו (אני ולירן) לחלום על משימה משותפת ומשמעותית בתנועה אותה נעשה יחד עם שחרורינו – הכיוון מהתחדלה היה ריכוז אזור, אולם אנחנו קיוונו לרכז את אזור שפלה (האזור בו היינו קומונרים בשנת ה"ג – אני בשיכון המורח ובפלמחים ולירן בקן ראשון לציון מרכז). לבסוף צירוף של נסיבות והכרעות הביא אותנו לקחת אחריות על אזור דרום.

לפני שאכנס לפרטים על האזור, מספר מילים על התחדשות תנועת הבוגרים של "השומר הצעיר" (רק על נושא זה אפשר כבר לכתוב כמה ספרים טובים) – בימים אלו התנועה מציינת עשור לחידוש תהליכי ההגשמה שלה. תהליך זה החל בשנת 2000 אחרי כ-15 שנה בהם "השומר הצעיר" הפסיק לייצר יעדי הגשמה לבוגריו. יחד עם התרסקות התנועה הקיבוצית, המשבר הערכי שעבר על החברה הישראלית והשמאל בארץ בפרט –

בשנת 2000 מספר בוגרים בתנועה החליטו לעשות מעשה – וחידשו את מסלול ההגשמה של התנועה – היה ברור שהיעדים צריכים להשתנות ונקודת הפתיחה שונה גם היא, אולם בשורה התחתונה כיום מהשכבות שנמצאות כיום בתנועה עד לשכבת הגיל שמעלי (השכבה הבוגרת הראשונה למעשה במסלול חידוש ההגשמה) יש היום כ-400 בוגרים מגשימים שחיים בקומונות שיתופיות, בצורות כאלו ואחרות, ברחבי הארץ.

המשימה הראשונה שתנועת הבוגרים הצעירה לקחה על עצמה – שיקום תנועת הנוער שממוצב של עשרות אלפי חניכים בתחילת שנות ה-80, הגיעה למצב של עשרות קנים סגורים וקנים קיימים מדוללי חניכים, תוך 10 שנים בלבד ("ההתרסקות של שנות ה-90")!

בתפקיד ריכוז האזור, החלפנו את רכות האזור הקודמת (שכירה מקיבוץ מגן) שהיתה לבדה אחראית על כל הקנים והקומונרים באזור.

משימת ריכוז אזור דרום נחשבה מאוד קשה הן בשל הדימוי שיש לאזור זה בתנועה ("חור שחור תנועתי", "קנים קטנים וחלשים", "ניתוק מהתהליכים שקורים בתנועה"). ולא לקח הרבה זמן עד שהבנו מספר דברים ;

1. המשימה היא באמת לא פשוטה.

2 כדי להצליח ולשנות את המצב עלינו להיות במקום זמן ממושך (רק בשנים האחרונות התחילה להתקבע הנורמה שמשימות בתנועה הן למספר שנים, עד אז רכזי אזור ובכלל בעלי תפקידים התחלפו כל שנה/שנתיים ולרוב חזרו לקיבוצים שלהם)

3. עלינו, להצליח לדמיין מציאות שונה ב-180 מעלות ממה שאפשר לראות בשטח. ולהאמין כי המענה שאנו כתנועה יכולים להציע לבני הנוער הוא האלטרנטיבה המתאימה והראויה ביותר במציאות של החברה הישראלית היום.

השנה הראשונה חשפה אותי להמון סוגי התעסקויות שהיו חדשים לי – עבודה מול מועצות ורשויות מקומיות, ליווי חינוכי מסוגים שונים (אישי/רגשי, פדגוגי, ארגוני, אסטרטגי), נהיגה מרובה (חישוב מהיר יגיד שנהגתי בשלוש השנים האחרונות יותר מ-220,000 ק"מ!!), ארגון וניהול כספי, בנייה והובלה של טיולים, מפגש עם אוכלוסיות שונות והיחשפות לדרום באופן כללי.

כשאני מנתח לאחור אני יכול להגיד שעיקר העניין היה לקבל לידיים אחריות מאוד גדולה על הרבה מאוד אנשים ומסגרות ולהיות הבנאדם שמותווה את הדרך ומניע את התהליכים.

בשנים אלו עיקר העיסוק שלי ושל לירן (יחד עם עוד בוגרים של התנועה בשכבות הגיל שלנו שנכנסו בהדרגה למשימות באזור) היה לייצר מחדש תשתיות מול הגורמים בשטח ותשתיות חינוכיות להקמה והצמחה מחדש של קנים.

בנוסף היה עלינו ללוות מתוך פרספקטיבה של חידוש התנועה את מעגלי הבוגרים השונים שעבדו יחד איתנו בקן ולהכניסם לאזור לא מוכר, כביכול בתור האנשים ה"מנוסים" וה"ותיקים" שבתוכו.

במהלך השנים הללו, בתוך התמודדות עם רגעי שיא וסיטואציות קשות רבות, שמחתי למצוא שותפים רבים הן בתנועה והן מחוצה לה, ואני חושב שהסיטואציה שבה האזור נמצא היום הן מבחינה תודעתית והן מבחינת הנתונים בשטח מעודדת מאוד ונותנת לי סיפוק רב כשאני מתחיל לחשוב על החפיפה של המחליפים שלנו בתפקיד.

אתן סקירה קצרה של הקנים היום באזור ובחזרתי לצרף גם מספר תמונות מטילים שונים שהיו לנו באזור לאורך השנים;

ב"ש – בב"ש יש לנו שני קנים בני שנתיים וחצי, אחד בשכונת רמות (יחסית שכונה טובה בב"ש) והשני בשכונה ה' (שכונה לא פשוטה בכלל), הקנים צעירים מאוד ולמרות זאת כבר תפסו מקום נכבד בקהילה בה הם יושבים. בשנה הקרובה צפויים משני הקנים להיות מוד"צים מקומיים. סה"כ בב"ש היום יש לנו כ-100 חניכים ובקיץ הקרוב אנו בתקווה לגייס עוד מספר עשרות חניכים מהקייצות שאנו מקיימים בקנים באוגוסט.

ב"ש הפכה באופן כללי בתפיסה שלנו להיות המרכז של האזור, גרעין הי"ג בשנתיים האחרונות מתגורר שם (ולא מפורז במקומות שונים כבעבר), ואף הצלחנו השנה להשיג מהעירייה דירה שמשמשת אותנו כ"הנהגת האזור" – שם אנו מקיימים ישיבות, פגישות, יש שם חומרי הדרכה, ציוד וניתן גם לישון ולהתקלח שם (אתם מוזמנים כשאתם קופצים ☺)

ערד – למי שלא מכיר ערד היום הפכה לעיר קשה מאוד – רחוק מאוד מעיר האמנים והעמוס עוזים שאולי זכורים לחלקנו, השנה נבחרה ראש עירייה חדשה מ"ישראל ביתנו" במטרה להילחם בבדואים והסודאנים הרבים שמסתובבים ברחובות. עם זאת גם שם יש לנו קן, דבר לא מובן מאליו שכן לפני מספר שנים הקן כבר היה על סף סגירה. כיום בעיקר מצפים לשנה הבאה, עם יציאת מוד"ציות מקומיות להדרכה כדי שכן יעשה קפיצת מדרגה משמעותית ויתחיל להתבסס בפני עצמו.

מבואות הנגב – (היכן שמעין מרכזת כבר שנתיים את הקן – כבוד!) – סיפור די מטרופ של קן קיבוצי (ילדי הקיבוצים להב, דביר, בית קמה, שובל) שהיה בעל הדימוי אולי השלילי בתנועה שהפך באמת בתוך כמה שנים לקן הדגל שלנו באזור שמוציא המון חניכים לטיולים ולפעולות. הקן הוא קן גדל ויהיו בו בשנה הבאה כבר כ-150 חניכים עם יותר מ-15 מוד"צים.

בשנה הקרובה אנו עתידים לפתוח באותה מועצה (בני שמעון) קן חדש ביישוב גבעות בר שגם אותו מעין תרכו, יחד עם 2 קומונרים בוגרים אחרי צבא שיגיעו ממעלה הבשור.

מעלה הבשור – (ילדי הקיבוצים, ניר עוז, נירים, ניר יצחק, מגן, גבולות) קן שנמצא בתוך המוסד החינוכי "מעלה הבשור" (שאת המקום מנהלים ומחנכים חברי תנועת הבוגרים של "השומר הצעיר" בשנתיים האחרונות), בקן עצמו יש כ-100 חניכים.

קן שקמה – (ילדי הקיבוצים יד מרדכי, זיקים, כרמיה), גם כאן הקן נמצא בתוך המוסד החינוכי, בקן יש כ-100 חניכים אולם בוודאות אפשר להגיד שהקן נמצא במצב לא כל כך טוב בעיקר בשל הקשר של החניכים בקן עצמו לתנועה הרחבה.

קן אופקים – קן חדש שהקמנו רק לפני חצי שנה, בגדול הרעיון הוא להקים אותו דרך השכבות הצעירות כששנה הבאה יהיו 3 חברים בוגרים שגרים במעלה הבשור שיהיו הקומונרים הבוגרים של המקום במטרה להקים אותו. כדי להצליח לרקום עור וגידים במקום הדבר דרש התעסקות רבה בשנתיים האחרונות אך לשמחת הצלחנו לפרוץ את המחסומים והמצב במקום נראה מבטיח עם ציפייה לקייצת גדולה וכ-20 חניכים קבועים שכבר מגיעים לפעולות.

קני אשקלון – באשקלון יש לנו שני קנים כמו בב"ש אולם הרבה יותר ותיקים, אחד בשכונת אפרידר (אבי דיכטר אפילו היה חניך שם פעם) וקן בשכונת עתיקות (שכונה קשה מאוד בעיקר עם אוכלוסייה אתיופית). בקנים אלו הקומונרים הם חיילי פרק משימה של התנועה שגרים בעיר. וגם שם אחרי מספר שנים של דשדוש ניכרת התפתחות חיובית.

סה"כ את השנה הבאה צפויים לפתוח באזור יותר מ-600 חניכים ויותר מ-40 קומונרים ובוגרים. לסיום אגיד שמראש בחזרתי לא לגעת בדברים נוספים מהתחום המשימתי שקרו במהלך השנים הללו – חברות בהנהגת התנועה וריכוז הצוות הפוליטי, הדרכת גרעין מפרץ (שהיום נמצא בנח"ל ובחודש מרץ הקרוב ייצא לפרק משימה), וכן לא להיכנס להמון סיפורים שצברתי בשנים אלו. אשמח להרחיב על כל השאלות שבתקווה יהיו לכם פנים מול פנים.

מה שבטוח הוא שאתגעגע מאוד לדרום!

הפראגונה

"התגליות" מעליית הגג של סבתא הדסה

היו מהם שהשאירו כתבי יד מן הלמודים, חברים ועבודתם. הפריטים נשמרו גם הם בעליית הגג. ורדה שם אחת מהן שעבדה כנראה בגנזך המדינה או בארכיון הציוני והנה להפתעתי התגלו ממצאים שייתכן והם ראשוניים – מקורות היסטוריים: כתבי יד, תמונות, משנות העשרים של 'ההגנה' בירושלים (של אברהם תהומי) חברי הארגון בשכונות העיר, תמונה של מעפילי האוניה 'ולוס' ב - 1934 בהפלגתה השנייה כאשר המעפילים גורשו מחופי הארץ וכן השאירה ורדה מסמכים לתולדות אותם הימים. עבדתי חומר זה הוא אתגר גם למחקר. סבתא הדסה העשירה את הגניזה בכמה מכלים ובהם אספה ושמרה קיטעי עיתונים רבים עליהם סימנה באדום את החשוב ביותר וצינה 'לשמור'. סבתא מתעניינת בעולם ומלואו: בלהיטי שנות השבעים, בסוג ייחודי של פטרייה לרפואה, בגיבורי תרבות ספרות ומסך ומאד בפוליטיקה הישראלית. המכבים הם דמותו הנערצת של יצחק רבין ואחריו אהוד ברק. כמוכן ששמרה על כל קטע עיתון ובו אזכור של בני המשפחה הגרעינית המורחבת והחברים אנשי 'השומר', בני כפר גלעדי, משפחת וולקני וכמוכן על עוזי ויודקה ואודות רחביה ורחוב אלחריזי ודיירי. למדנו למשל שהד"ר פועה מנצל שגרה עם משפחתה כדיירת מישנה אצל נפתלי והדסה היא שלימדה את פרנץ קפקא בזמנו עברית. רבים הקטעים המרתקים על תולדות ירושלים לתקופותיה ומבניה. אפילו את הכתבה על כלבתה - כלבת הזאב הלבנה הנעימה והאהובה 'סוניה' - שמרה הדסה בקנאות. על החשובים והעיקריים בקיטעי העיתונות נמשיך ונשמור גם אנחנו.

מצאנו גם מכתבים בעיקר בפולנית ואידיש שנשארו מצביה ז"ל אשת מולה - ירחמיאל ברלינסקי הדוד של בתיה. תוכן המכתבים עדיין עלום. מסרנו אותם לתרגום. ייתכן ויוסיפו פרטים רבים על צביה ומשפחתה. כידוע צביה ז"ל לא השאירה אחריה צאצאים. בעליית הגג היו הרבה ספרי למוד במקצועות הרבים שלמד עוזי החל מכתות היסוד ואף עבודת מאסף מיוחדת על פרחי ירושלים והאזור ומפליא כיצד נשמרו הצמחים כאילו אך אתמול נאספו בעמק המצלבה. נמצאו מחברות של בתיה מכתה ג וכן עבודה שהכינה בכיתת ביה"ס היסודי בנושא 'התחבורה והירות בדרכים'. כבר בעבודה זו תרמה מדימונה היוצר בהוסיפה סמכויות של אכיפת הסדר הציבורי גם ע"י מעצר של מבוגר בידי הילד - התלמיד.

כידוע לכל פונתה העלייה ונחשפו הגניזות. עסקתי בפענוח הכתובים: הניירת והמודפסים וגם אוסיף מעט על חפצים מיוחדים. בדפוסים הישנים מצאתי חומשים וגם נביאים וכתובים. העתיק - מדפוס ווילנה וימי היותם בה במאה ה"ט של הסבתא והסבא רבא רייזר ומנחם מנדל בקר. היה מי שרשם בו בתנ"ך בכתב יד את השנה - 1896 והערות פרשניות המפוזרות בין הפרקים בכתב יד. רייזר ומנחם מנדל בעלייתם לארץ ישראל הביאו עמם - כנראה את החומש. נכדתם הדסה בת רבקה המשיכה ולמדה עם אותו החומש. הדסה הסבתא רבא של נכדנו כתבה גם היא ליד פרקים אחדים. אולי מן הימים שסבתא לפי כתב היד והתוכן התכוננה לבחינות. גם נמצא החומש של שמואליק בחתימת ידו. ואף המילון שהכין להבנת מילים ותרגומם מאנגלית לעברית. בנוסף לחומש גם נביאים ראשונים עם תרגום לאידיש משנת 1900.

מן הקודש לחול

מחברת - ספר עב כרס משנת 1928 שבו רשמה בעיקר סבתא רבקה בקר רבינוביץ הזמנות לחגורות בטן ומחוכים. רבקה רשמה שם המזמינה באותיות רבתי ובעברית בלולה באידיש וכן המידות ולפרקים שידטוט והנחיות לתפירה. לעתים סבא רבא עקיבא הוסיף הערה בעברית תקינה. ההכדה - בתיה אימא - סבתא סקרה ברוב עניין את שמות המזמינים נמצאו גם ערבים, נוצרים, בני איירופה מאנגליה וצרפת גם מתושבי המושבה הגרמנית. בין השמות והם רבים גם משפחה ערבית ידועה - סכאכני והמשפחה הגרמנית - אימברגר. ועוד מהמשפחות החברות ל' בקר - רבינוביץ'. 'בית מלאכה בקר - רבינוביץ' (צירוף שמות שתי המשפחות של סבתא וסבא רבא רבקה ועקיבא) הייתה החותמת בזה הניסוח ששמואליק ויודקה הילדים הטביעו בחלק מעמודי הספרים. בבדיקה קפדנית נוספת מצאנו בספר ההזמנות מבית המלאכה גם משמות הגברות בנות המשפחות היהודיות המיוחסות בירושלים של אותם הימים ספרדיות ואשכנזיות. ייחודיות המקראה ללמודי העברית הרבה בחריזה וממייטב הספרות הלאומית והיהודית בעריכת ש. בן ציון האבא של נחום גוטמן בהוצאת 'בן עמי' משנת תרע"ב - 1912. המקראה ערוכה לכתות בית הספר היסודי ומן הסתם הדסה כעבור שנים ולפי רמזים בספר למדה ממנו. סבתא הדסה למדה בחריצות צרפתית עדות לכך במספר ספרי למוד וספורים בשפה זו. כמוכן שרבים מהם נשמרו עטופים וכמו מצפים לירשים - ממושיכים. סבא נפתלי העשיר ידיעותינו בספר שלמד לפיו נגרות בשפה הפולנית משנות העשרים. תגלית שהזכירה לבתיה שנפתלי למד אותה לרקוד ולשיר בפולנית את רקוד 'הקרוביאק'. אימא לא הדגימה הריקוד אבל בהחלט זכרה והשמיעה היטב ובשמחה את מלות השיר. לידיעתכם - סבא נפתלי היה רקדן מעולה ועמד במוקד המועגלים.

קודמו ומומחה - אומן בריקודים היה סבא רבא עקיבא. נפתלי השאיר ספרים אחדים המאירים את ראשית תקופת עלייתו ארצה ופעילותו החברתית והם מספריות 'הבחורות הסוציאליסטיות' (על התנועה ומופעליה הרבים ומוביליה נא ראו ב'עיתונות ההיסטורית'). בדירה הצמודה לדירת הדסה ונפתלי התגוררו מעת לעת סטודנטים שלמדו או / ו עבדו בשטחים ונושאים שונים.

הפראגוניה

"התגליות" מעליית הגג של סבתא הדסה

בתיה ברלינסקי – פרסום ראשון מכתה ב

הגניזה חושפת את היצירות הראשונות מהמדורים : שירים ; דקלומים ; חבורים ; המחזה וגם...שירים של עוזי ובתיה. במדור השירים שולטת תיבתו של נוח : החמור, הפרה, הכלב, היונים, התרנגולות, הצבים, החתולים, האריה, הדוב, הגוזל, השפן, קן לצפור...האם שכחנו את שחורי הכלב ? מן הצומח : הנרקיס, העץ, העציץ והפרח מן הבית : השעון, האופנים והכדור על אם הדרך : התרמיל והרובה על המותן וגם החופש הגדול שמות ספרים – בתיה קראה בין החודשים אב לשבט : רק...כעשרים ספרים מכתבים. למרבית השירים הוסיפה בתיה ציור. בעיני הם נפלאים.

בשדות וברחובות : מבין השירים שחברו יחדיו עוזי ובתיה:

מן הבקר עד הערב
גשם לו יורד בלי הרף.
הוא רוחץ את הרחובות
ומשקה את השדות.
ילדים ברחוב עוברים.
אל הגשם הם אומרים
גשם גשם גשם טוב
שתשקה שדות לרב
שיריו ממך מים
ארץ ארץ ושמים.

בסוף כל שיר שמרה הילדה בתיה על זכות היוצרת – חתמה: בתיה.

להלן מבחר :
במקור הכול מנוקד

החתולים

ליד ביתנו גרים חתולים בעלי צבעים שונים
הם יושבים על העצים ואורבים לציפורים כשתבוא
צפור קטנה אותה יביאו לסעודה.

שחורי

מי לא שמע על שחורי שחורי הקטן
שחורי הוא קטנציק ולכל מוכן
שחורי לא אוהב חתולים
אוהב הוא רק ביצים
שחורי לפעמים נרגז ששותים החלב.

עץ

לנו יש עץ קטן מאוד
וענפיו רחבים מאוד מאוד
וצפור על העץ תעמוד
ותשיר שירתה היפה מאוד.

עוזי לבתיה

אני ואחותי

אני ואחותי רעים טובים
אולם לפעמים אנו קצת רבים.
ובסופו של דבר אנו משלימים.

בתיה ספור מעשה – הגוזל

לאיכר אחד היה גוזל הוא תפס אותו כשנפל מקינו
ולאיכר בן קטן והבן אמר לאביו : אבא החזר את הגוזל לקינו.
אמר לו אביו : ילדי לא אדע מהיכן נפל הגוזל ולא אדע
להשיבו.
והבן אמר לו : חפש ותמצא.
ואביו דוחה ואומר : מחר אשיב, מחר אשיב
יום אחד פקעה סבלנותו של הילד לקח סולם חפש ומצא קן
שם את הגוזל בקן וירד.
וכשחזר האיכר מעבודתו חפש את הגוזל ולא מצאו
פנה לבנו ואמר : איה הגוזל ?
אמר לו בנו : החזרתיו לקינו.
אמר לו : למה ?
אמר : אתה אומר לי מחר אחזיר והיום אני החזרתיו לקינו.
אמר האיכר : צדקת בני.
ויהי הגוזל בקינו ולא לקחו משם.

בתיה גדולה יותר אבל עדיין לא בת עשר והיא דואגת מאוד
לאבא נפתלי המגויס בימי 'מלחמת סיני'. זאת ממכתבה לסבא
עקיבא ומזכרונה היום.

לסבא שלום רב
היום קבלנו את מכתבך. אבא לא ימצא היום ואתמול בבית
אך אתמול בא לערב לישון.
אבא נמצא באותו מקום שהיה ביום הכיפורים. היום הוא
טלפן לאימא למשרד ודבר אתה.
היום אני חולה והיה אצלי רופא ואני צריכה לקבל ארבעה
וחצי כדורים ביום ואסור לי לאכול
שמנים ודברים חריפים וחמוצים.
הרגע קיבלנו טלפון מאבא ועוזי הלך לדבר אתו.

עוזי הגדול מבתיה בלמעלה מארבע שנים מגלה בגרות וכותב
יחד עם השכן – החבר : גדעון קופרניק.

למערכת שלום !
בשמחה רבה נגשנו לקראת משחק החפש השתא. משחק
מעניין ומותח ואת פתרונות השלבים הראשונים
שלחנו אליכם במהרה. בחוברת כ"ו 50 ('דבר לילדים')
נתבשרנו על בוא השלב המכריע להתחרות, שלב זה שעשה
רשם כשלב הקשה והמעניין מבין כולם והנה ביום המקווה
בשעה היעודה האזנו לשידור תחנת החובבים לפי ההדרכה
שניתנה בעיתון אולם מלבד הברות סתומות לא ניתן לפרש
דבר. האזנו אף במועד השני אך ללא תוצאות. ועוד – מקלטי
הרדיו שהאזנו הינם מן הפירמה 'פיליפס' (כתבו בלועזית)
הידועה ביצור מקלטים בעלי עוצמה גבוהה.
ועתה ברצוננו לשאול, האם בכך מסתכנות מידת האחריות
של חברי המערכת שהרשו לעצמם לפרסם מודעה או אולי
אין המשדר מתאים 'למרחקים' ובכן מדוע לא דאגתם
להחליפו באחד למען טיב השידור ובתקווה שנענה במהרה.

הפראגונה

”התגליות” מעליית הגג של סבתא הדסה

הנה אף יומן שנה של בתיה ושם עדות לפרק הזמן הקצר משנת 1968 בו לימדה אמה – סבתא עברית לתלמידות ערביות בביה”ס מאמונייה הסמוך למוזיאון רוקפלר במזרח ירושלים. בשלוש כתות: במגמות הספרותית, המסחרית והריאלית. ביומן: מערכת השעות ושמות התלמידות מאחת הכתות ולצידן הציונים והערכות. בתיה זוכרת אף את ההלם והמהומה שלוותה בהטחת הכיסאות כלפיה בימי פעולת צה”ל ב’מיבצע כארמה’ עד שקמה אחת הבנות ואמרה: ‘ראו – המורה בחורה טובה הניחו לה – היא לא עשתה נגדנו דבר...’ והרוחות רגעו. מה שחיסל את עבודת ההוראה הקצרה הייתה העובדה שבאחד הימים בדרכה לבית הספר ולא רחוק משער שכם שמעה מפי אחד מיושבי בית הקפה האוחז בידו נרגילה: ‘הנה זאת המורה – היהודית במאמונייה’. הזיהוי האישי ברחוב הערבי חודשים אחדים אחרי מלחמת ‘ששת הימים’ נראה לבתיה אז ובצדק כסיכון מיותר. די היה לה בלימודים באוניברסיטה העברית ובעבודתה במשרד החינוך במחלקה העוסקת בבתי הספר הערביים בישראל ובשטחים.

הגניזה המשפחתית מלמדת על חשיבות, מהות ועוצמת הזיכרון. ספר ישן, מחברת, תמונה, גם ‘הקורקינט’ הישן...

כל פרט פותח אשנב לימי העבר ותמיד באופן היחסי להווה. הגניזה היא בעצם חווית החלון הפתוח ומשקיף אלינו ואנחנו על עצמנו. הגניזה המשפחתית היא תבנית נוף ביתנו ומקור גידולנו. וודאי שהייתה לי חוויה מעניינת ומרגשת הפגישה הראשונה עם אותם הימים עם בתיה והשורשים. תחילתם מימי רייוז ומנחם מנדל בקר, עקיבא רבקה הדסה יודקה ושמואליק, נפתלי עוזי ובתיה. המדובר בדברי ימי המשפחה בימי ארבעת הדורות (על פני כמאה ועשרים שנה). הדברים הכתובים בעט ועדות החפצים לעולם יישמרו. ייכתבו בליבנו. בביתנו ומשפחתנו – ייזכרו.

גולת הכותרת עבור בתיה הייתה ממש בחבילה האחרונה שמיינתי – בדקתי. ההפתעה עצומה. בכמה שקיות היו ‘כל כתבי’ בתיה או ברלינסקי מימי ספר הזיכרונות (שנימצא) מהכיתה הנמוכה ומדפיהם הקריאה לי גם מה שכתב בן הכתה היקר שנהרג. גם מכתבי החברה מחו”ל... ובין המכתבים תמונות של חברת ילדות ונערות. נישמר אוסף גדול של בחינות וחיבורים... מרתק בדמיון היוצר הבונה והחכם. אף תעודות אחדות מן התיכון. הציונים טובים מאד ‘הלואי ולי היו כאלה’. יוצאת דופן הייתה ‘פרשת התעמלות’ דומני שעד היום היא מעיקה על אימא. כנראה שכשלתי בהסברי שהולדת ששת ילדינו היא ציון ‘מעולה’ ויותר מכך בהתעמלות. מן הסתם סבתא הדסה אספה הכול: המחברות, המכתבים מטרים הגיוס מהקייבוצים: רביבים וחולתה. מיוחד בעיני בתיה המכתב מסבא עקיבא מיירושלים לבתיה – הנערה במחנה של תלמידי המגמות המזרחניות בעכו. עקיבא נתן עצות מניסיון חייו לאחר התפרעות בין התלמידים בעכו. בתיה מתפעלת היום על הקשרים ההדוקים שלה אז לפני למעלה מארבעים שנה עם הסבא האהוב. בתיה כתבה וסיפרה לו מהחוויות והקשיים ועקיבא מייד עונה בדרכו לעבודה. גם סבתא רבקה בשגיאות כתיב בעברית הוסיפה כמה דברי געגועים. באחד המכתבים והם לא רבים בכתב ידו מוסיף אבא – סבא נפתלי ומייעץ לבתיה בקיבוץ מתי להמתין ליד מכשיר הטלפון לקבלת השיחה מיירושלים. עוזי מוסיף לבתיה במכתב אחר המיועד למחנה הנוער בעכו: ‘היזהרי מערבים – כולם ממזרים’.

על חפצים אחדים מעוררי זיכרונות שהיו טמונים בעליית הגג ונחשפו

הראשון ‘הקורקינט’ הישן, בפי בתיה משחק הילדות אולי יחיד של עוזי ושלה. נמצא גם פנקס המילואים מקומות ותאריכי השירות של הסגן נפתלי ברלינסקי שמילא תפקיד פיקודי בשוב העולים ‘מסילת ציון’ זאת בשנת 1957. סבא נפתלי היה נגר חובב ונמצאו כלי עבודת הנגרות ששמור והיה גאה בהם ואהב לעבוד אתם לפעמים. לצידם המזוודה הישנה קטנה ומרופטת של רבקה ועקיבא שהיו נושאים בה בבואם לירושלים מכפר גלעד, לפי מיטב זיכרונה של בתיה תפוחי עץ שלא היו מצויים אז בעיר. ‘בגאווה’ ניצב לו התנור החשמלי הישן המופיע גם בתמונה שנמצאה בגניזת עליית הגג כאשר אימא – סבתא בתיה מוצולמת בה בהיותה בת כמה חודשים. הנה בתיה החיילת מפיקוד המרכז נשמרו הדרגות מימי השירות הצבאי וגם התגים של היחידה והפיקוד.

הפרגונה

הפינה של אבי ותמר

מאחר וחדשות רבות אין באמתחתי החלטתי להציג
לכם תמונות ממקום עבודתי
על מנת שמי שלא ביקר אצלי יוכל להציץ

זהו את המקומות וזכו בפרס תוצרת שוק בצלאל

(מתוך תמונות שהוצגו בתערוכה בעיריית ירושלים)

הפדאונ'ה

פינת הצילום של אבי

